

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในการปลูกพืชของเกษตรกรคนพื้นราบ ชาวเขาเผ่าม้ง และเผ่ากะเหรี่ยง เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในการปลูกพืชชนิดต่าง ๆ (ข้าวนาปี ถั่วเหลือง ลำไย กะหล่ำปลี และกระเทียม) และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ เกษตรกรในตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เพื่อให้ได้ตัวแทนของประชากรที่มีการกระจายตัว จำนวนของประชากรที่ใช้ศึกษาคือ 10% ของครัวเรือนเกษตรกร จาก 10 หมู่บ้าน ในตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ตัวแทนประชากรเท่ากับ 139 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้รับสัมภาษณ์ แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเกษตรกร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของความรู้ และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรคนพื้นราบ ชาวเขาเผ่าม้งและเผ่ากะเหรี่ยง ด้วย F-test

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

คนพื้นราบตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 67 ครอบครัพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 91.2) อายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 49.2) ระดับการศึกษาพบว่าเกษตรกรจบ ป.4 และ ป.6 (ร้อยละ 25.4 เท่ากัน) และส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 80.0) มากกว่าครึ่งหนึ่งอ่านหนังสือออก (ร้อยละ 59.7) เกษตรกรพื้นราบปลูกข้าวนาปี (ร้อยละ 38.8) รองลงมา ลำไย (ร้อยละ 25.5) และถั่วเหลือง (ร้อยละ 20.8) ระดับรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 29.8) การถือครองที่ดินเกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่ง

1-5 ไร่ (ร้อยละ 65.6) เกษตรกรขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง (ร้อยละ 55.3) เจ้าหน้าที่เข้ามาให้คำแนะนำ (ร้อยละ 91.2) เกษตรกรเคยไปขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่เป็นส่ว่นน้อย (ร้อยละ 25.4) เกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่งได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 80.6) เคยฟังวิทยุเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช (ร้อยละ 28.4) และเกษตรกรเกินครึ่งหนึ่งอ่านหนังสือพิมพ์หรือเอกสารเผยแพร่ความรู้ (ร้อยละ 53.8)

เกษตรกรเผ่ากะเหรี่ยงทั้งหมด 36 ครอบครัว พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 97.3) อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 41.6) เกษตรกรเกินครึ่งหนึ่งไม่ได้เรียนหนังสือ (ร้อยละ 72.2) ส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 72.2) เกษตรกรส่วนน้อยที่สามารถอ่านออกเขียนได้ (ร้อยละ 19.4) เกษตรกรปลูกข้าวนาปีเป็นหลัก (ร้อยละ 39.0) รองลงมาลำไยและกะหล่ำปลี (ร้อยละ 30.5 เท่ากัน) ระบายรายได้ส่วนใหญ่ 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 27.8) ส่วนใหญ่เกษตรกรถือครองที่ดิน 1-5 ไร่ (ร้อยละ 55.5) มากกว่าครึ่งหนึ่งขาดแคลนน้ำในช่วงแล้ง (ร้อยละ 58.4) มากกว่าครึ่งหนึ่งเจ้าหน้าที่เข้ามาให้คำแนะนำ (ร้อยละ 91.6) ส่วนน้อยที่ไปขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ 22.2) เกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่งได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 69.5) ฟังวิทยุเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช (ร้อยละ 92.2) และเกษตรกรส่วนน้อยที่เคยอ่านหนังสือพิมพ์หรือเอกสารเผยแพร่ความรู้ (ร้อยละ 36.2) เคยดูข่าวสารจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 80.6) เคยฟังวิทยุ (ร้อยละ 28.4) และเคยอ่านหนังสือพิมพ์หรือเอกสารเผยแพร่ความรู้ (ร้อยละ 53.8)

เกษตรกรเผ่าม้ง ทั้งหมด 36 ครอบครัว พบว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศชาย (ร้อยละ 100.0) อายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 44.4) เกษตรกรมากกว่าครึ่งหนึ่ง ไม่ได้เรียนหนังสือ (ร้อยละ 58.4) ส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 88.8) เกษตรกรส่วนน้อยที่สามารถอ่านออกเขียนได้ (ร้อยละ 41.6) เกษตรกรชาวเขาเผ่าม้งปลูกข้าวนาปี (ร้อยละ 72.2) รองลงมาลำไย (ร้อยละ 14.0) และกะหล่ำปลี (ร้อยละ 14.0) รายได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง 30,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 61.1) การถือครองที่ดิน 11-15 ไร่ (ร้อยละ 33.5) เกษตรกรขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง (ร้อยละ 55.5) และเจ้าหน้าที่เข้ามาให้คำแนะนำ (ร้อยละ 66.6) เกษตรกรไปขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่เป็นส่ว่นน้อย (ร้อยละ 19.6) ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 97.2) เคยมีวิทยุ (ร้อยละ 63.8) และเคยอ่านหนังสือพิมพ์หรือเอกสารเผยแพร่ความรู้ (ร้อยละ 88.8)

เปรียบเทียบความรู้ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ความรู้ในเรื่องการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรนั้น กลุ่มเกษตรกรพื้นราบมีความรู้เฉลี่ย 10.85 รองลงมาคือกลุ่มเผ่าม้ง มีคะแนนเฉลี่ย 9.39 และกลุ่มเผ่ากะเหรี่ยง มีคะแนนเฉลี่ย 8.56 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความสำคัญทางสถิติ .05

เปรียบเทียบการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช

การปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรนั้น กลุ่มเกษตรกรพื้นราบมีการปฏิบัติได้ถูกต้องมีคะแนนเฉลี่ย 10.61 รองลงมาคือ กลุ่มเฝ้าม้ง มีคะแนนเฉลี่ย 8.92 และกลุ่มเฝ้ากะเหรี่ยง มีคะแนนเฉลี่ย 8.31 พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความสำคัญทางสถิติ .05

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในแต่ละพื้นที่

จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวนาปี ทั้ง 3 กลุ่ม คือ คนพื้นราบ, ชาวเขาเฝ้าม้ง และชาวเขาเฝ้ากะเหรี่ยง ส่วนใหญ่ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 1 ครั้งต่อฤดูกาล ใช้เวลาในการฉีดพ่น 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่เพาะปลูกด้วย เกษตรกรส่วนใหญ่เรียนรู้วิธีปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากร้านค้า หรือ ตัวแทนจำหน่ายสารเคมี ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำทั้งวิธีการใช้ ชนิดของสารเคมีที่ใช้ป้องกันกำจัดศัตรูพืชนั้น ๆ คนพื้นราบและชาวเขาเฝ้ากะเหรี่ยงนิยมใช้อุปกรณ์ฉีดพ่นสารเคมีแบบสะพายหลัง (บูโด) ส่วนชาวเขาเฝ้าม้งนิยมใช้เครื่องพ่นแบบ 3 สูบ หัวพ่นสารเคมีพบว่าเกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม เลือกใช้หัวฉีดแบบรูปฝักบัว เป็นส่วนใหญ่

จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ปลูกลำไย ส่วนใหญ่ไม่ได้ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แต่ก็มีบ้างที่ได้ทำการฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แต่ก็มีบ้างที่ได้ทำการฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 1-3 ครั้งต่อฤดูกาล ใช้เวลาในการฉีดพ่นประมาณ 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่และความยากง่าย ในแต่ละครั้งเกษตรกรคงเรียนรู้วิธีปฏิบัติ และเทคนิค ต่าง ๆ ตามคำแนะนำของร้านค้า หรือตัวแทนจำหน่ายสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ และอุปกรณ์ในการฉีดพ่นสารเคมีเกษตรกรนิยมใช้เครื่องพ่นแบบนั้น 3 สูบ เพราะให้แรงดันสูงสะดวกและรวดเร็วในการฉีดพ่นสารเคมี ส่วนหัวฉีดเกษตรกรเลือกใช้หัวฉีดแบบรูปกรวย

จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ปลูกถั่วเหลืองทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่ได้ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แต่มีเกษตรกรอยู่บ้างที่ฉีดพ่นสารเคมีโดยใช้เวลาในการฉีดพ่น 2 ครั้งต่อ ฤดูกาล และใช้เวลาในการฉีดพ่นประมาณ 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง เกษตรกรเรียนรู้วิธีปฏิบัติและเทคนิค การเลือกใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช จากร้านค้าหรือตัวแทนจำหน่ายสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ และรองลงมาเพื่อนบ้านแนะนำหรือ ใช้ตามเพื่อนบ้านที่ให้ได้ผลอยู่ด้วย ในการฉีดพ่นนิยมใช้เครื่องฉีดพ่นแบบสะพายหลัง (บูโด) ส่วนหัวฉีดนิยมใช้หัวฉีดแบบรูปฝักบัว

จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่ปลูกกะหล่ำปลี คือ คนพื้นราบและชาวเขาเฝ้าม้ง ส่วนใหญ่ได้ฉีดพ่นสารเคมี 3-4 ครั้งต่อฤดูกาล โดยใช้เวลาในแต่ละครั้งอยู่ที่ประมาณ 2-4 ชั่วโมงต่อครั้ง เกษตรกรได้มีการเรียนรู้วิธีปฏิบัติการใช้จากเพื่อนบ้านแนะนำหรือทำตามเพื่อนบ้าน ที่ปฏิบัติแล้ว

ประสบผลสำเร็จ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฉีดพ่น โดยส่วนใหญ่เลือกใช้เครื่องพ่นแบบสะพายหลัง (บูโด) และเลือกใช้หัวฉีดแบบรูปกรวย

จากผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่ปลูกกะเทียมมีอยู่กลุ่มเดียวคือ คนพื้นราบ พบว่า เกษตรกรฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 2 ครั้งต่อฤดูกาล ทำการฉีดพ่นสารเคมี 2 ชั่วโมงต่อครั้ง เกษตรกรเรียนรู้วิธีปฏิบัติการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช จากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่มาส่งเสริมเกษตรกรอยู่ด้วย ในการฉีดพ่นสารเคมี คือ เครื่องพ่นแบบสะพายหลัง(บูโด) โดยเกษตรกรศึกษาเลือกใช้หัวฉีดแบบปะทะเป็นส่วนใหญ่

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช

จากการสอบถามเกษตรกรตำบลบ้านหลวง 139 ครัวเรือน พบว่าร้อยละ 60.4 มีปัญหาในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ปัญหาส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.5 พบว่า สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชมีราคาแพง ร้อยละ 28.0 เกษตรกรไม่มีอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพดีพอดต่อพืชที่ปลูก ร้อยละ 27.8 เกษตรกรไม่สามารถอ่านฉลากกำกับกับสารเคมีได้ หรือ อ่านฉลากกำกับกับสารเคมีแล้วไม่เข้าใจความหมาย และร้อยละ 14.5 เกษตรกรอยู่ห่างไกลจากร้านค้าสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ไม่สะดวกในการเดินทาง

อภิปรายผล

จากการศึกษาสามารถกล่าวได้ว่า เกษตรกรคนพื้นราบ เผ่าม้ง และเผ่ากะเหรี่ยงมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกษตรกรมีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชแต่ละชนิด จะมีพิชตกค้างนานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรรารถนา และอนันต์ (2507)ซึ่งได้ศึกษาการใช้ สารเคมีในการปราบปรามศัตรูพืชของเกษตรกรที่ปลูกพืชในท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน พบว่า การใช้สารฆ่าแมลงบ่อย ๆ ครั้ง และการใช้สารที่มีฤทธิ์ตกค้างนาน ๆ ใช้สารฆ่าแมลงที่สามารถฆ่าแมลงได้หลายชนิด และการใช้สารฆ่าแมลงที่ไม่มีกลิ่น ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่ไม่ถูกต้อง และเกษตรกรปฏิบัติถูกต้อง เรื่องการใช้สารเคมีหลาย ๆ ชนิดฉีดพ่นปนสลับกันไปเรื่อย ๆ เพื่อป้องกันการเกิดการดื้อ สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชซึ่งสอดคล้องกับ ดนัย (2542)พบว่าโรคและแมลงบางชนิดเกิดจากการดื้อสารเคมี อันเนื่องมาจากเกษตรกรบางรายใช้สารเคมีในอัตราเข้มข้นกว่าฉลากกำหนด และเกษตรกรนิยมใช้สารเคมีชนิดเดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน ทางด้านกะหล่ำปลีเป็นพืชผักที่เกษตรกร ฉีดพ่นสารเคมี 3-4 ครั้งต่อฤดูกาลซึ่งมากที่สุดในรอบปีพืชอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่ากะหล่ำปลีเป็นพืชที่มีโรคและแมลงคอยรบกวนมากกว่าพืชอื่น ๆ มีความจำเป็นจะต้องใช้สารเคมี

ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ถ้าเกษตรกรไม่รู้จักป้องกันและกำจัดศัตรูพืช อาจส่งผลให้ผลผลิตเสียหาย และขาดทุน ซึ่งสอดคล้องกัน รุจ (2526)พบว่าเกษตรกรที่ปลูกผักสวนมากใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงหลายชนิด ในการกำจัดแมลงศัตรูผัก แมลงที่ทำความเสียหายมากที่สุดคือ หนอนคืบกะหล่ำ และวาทิต (2531)พบว่าเกษตรกรเห็นด้วยกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช เพราะเป็นวิธีเดียวที่สามารถควบคุมแมลงศัตรูพืชผักได้ และด้วยการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชก็มีความสำคัญเหมือนกันถ้าเกษตรกรเรียนรู้วิธีใช้หรือได้คำแนะนำที่ผิด ๆ ไปก็จะส่งผลต่อพืชที่ทำการเพาะปลูกได้ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เรียนรู้และวิธีปฏิบัติมาจากร้านค้าหรือตัวแทนจำหน่ายสารเคมี อาจเนื่องจากเกษตรกรเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ ไม่มีตำแหน่งไม่จำเป็นต้องมีพิธีรีตองในการให้คำปรึกษา สามารถซื้อหาสารเคมีได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับไพบุลย์ (2539) ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจความรู้ ทักษะ และการใช้สารเคมีของเกษตรกร ชาวเขาเผ่าม้ง และกะเหรี่ยง ในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าแหล่งแนะนำความรู้ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช คือร้านขายสารเคมี

ดังนั้น ในการไปส่งเสริมหรือการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร ร้านค้าหรือตัวแทนจำหน่ายสารเคมี ควรส่งเสริมความรู้ ใหม่ ๆ ที่เกษตรกรยังไม่รู้หรือรู้อยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น ที่เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในภาคสนาม และเห็นผลได้ และไม่ควรที่จะนำเรื่องที่เกษตรกรรู้และปฏิบัติอยู่แล้ว ไปส่งเสริมและให้ความรู้แก่เกษตรกรอีก เพราะอาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการส่งเสริมการเกษตรได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากร้านค้าสารเคมีมากกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง แก่ตัวแทนจำหน่ายสารเคมี หรือร้านค้า เพราะบุคคลเหล่านี้จะเข้าถึงเกษตรกรมากกว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมของรัฐควรมีการฝึกอบรมผู้นำหมู่บ้าน หรือเกษตรกรตัวอย่าง ที่ทำการเกษตรที่สามารถพูดและเข้าใจภาษาท้องถิ่นของแต่ละเผ่าได้ เพื่อจะได้สะดวกต่อการให้ความรู้ความเข้าใจดีกว่าที่เจ้าหน้าที่ไปส่งเสริมเอง
3. ภาครัฐควรมีมาตรการการนำเข้าสู่สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างเข้มงวดและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารเคมีชนิดเดียวกัน แต่มีชื่อการค้าหลาย ๆ ชนิด และถ้าบริษัทลงทุน

โฆษณามากก็จะทำให้สารเคมีมีราคาแพงขึ้นไปด้วย ทำให้เกษตรกรเกิดความสับสนต่อการตัดสินใจนำไปใช้มากยิ่งขึ้น ทั้งที่ตัวสารเคมีชนิดเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรที่จะได้มีการศึกษาความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ป้องกันและกำจัดศัตรูพืชที่มีต่อการใช้สารเคมีของเกษตรกร เพื่อประมวลความรู้ต่าง ๆ ทั้งหมดได้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น